

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714208898
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714208898.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35787783, zastúpený JUDr. Helena Strachotová, usadená euroadvokátka, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti odporkyni L. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J..P.A. XXXX/XX, XXX XX I., štátna občianka SR, o zaplatenie 206,48 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporkyni právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.6.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 13.6.2014, ktorým navrhovateľ žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,48 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 159,24 € od 4.6.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 206,48 € od 5.6.2013 do zaplatenia, a tiež zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 67,10 € za 2 úkony právnej služby vrátane 2 režijných paušálov, všetko zvýšené o 20 % DPH.

Svoj návrh zdôvodnil tým, že navrhovateľ poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 15.8.2011 odporkyni úver vo výške 341,10 € na nákup spotrebného tovaru. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý jej vyplýval z úverovej zmluvy, nespĺnila. Dňa 4.6.2013 sa stal splatným dlh odporkyne vo výške 206,48 €, ktorý vznikol z titulu čerpania peňažných prostriedkov spôsobom špecifikovaným vyššie. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 3.6.2013, domáhal sa navrhovateľ aj zaplatenia úroku vo výške 39 % ročne zo sumy úverovej istiny (159,24 €) od 4.6.2013 do zaplatenia a tiež si uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške s odkazom na ustanovenie § 369 Obchodného zákonníka.

Dňa 28.8.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 26.8.2014, v ktorom okrem iného uviedol, že odporkyňa navrhovateľovi na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradila sumu v celkovej výške 394,90 € do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola použitá na úhradu splátok splatných v septembri 2011 až novembri 2012 v celkovej výške 325,80 €, z toho úverová istina tvorí 181,86 €, zmluvné úroky 128,49 € a poplatky za poistenie z 15,45 €, a tiež bola použitá na úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 69,10 € (4x 3,90 € + 4x 8,90 € + 17,90). Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa prestala poskytnutý úver splácať, vyhlásil navrhovateľ oznámením zo dňa 11.6.2013 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4.6.2013 v sume 206,48 € a požadoval splatenie úveru do 14 dní od doručenia oznámenia. Navrhovateľ si uplatnil nárok aj na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 5.6.2013. Dlížná

suma vo výške 206,48 € pozostáva zo sumy 159,24 € - neuhradenej úverovej istiny, t.j. príslušné časti poskytnutého úveru po lehote splatnosti, z toho 100,98 € úverová istina z dlžných mesačných splátok úveru splatných v decembri 2012 až máji 2013 a suma 58,26 € úverová istina splatná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti za obdobie jún 2013 do zaplatenia, t.j. do 15.8.2013, ktoré odporkyňa mala ešte navrhovateľovi uhradiť. Okrem toho suma 206,48 € pozostáva tiež zo sumy 29,34 €, ktorú predstavujú dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok úveru po lehote splatnosti v decembri 2012 až máji 2013, z toho 23,16 € sú dlžné zmluvné úroky a 6,18 € dlžné poistné a tiež pohľadávka 206,48 € pozostáva zo sumy 17,90 € - neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 2.1.2013. S ohľadom na hore uvedené bola odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi istinu úveru + zmluvne dohodnuté úroky + uhradiť poplatky spojené s úverom (poistenie úveru).

Po prejednaní veci súd následne rozhodol o návrhu navrhovateľa rozsudkom č.k.7C/103/2014-44 zo dňa 3.9.2014, ktorým návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Vo veci rozhodol s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka, keď poukázal na fakt, že pokiaľ chcela odporkyňa získať úver na kúpu konkrétneho tovaru musela podpísať aj časť 2 upravujúcu zmluvu o úvere ako aj časť 3. najmä bod Poistenie a súhlasiť s časťou 12. upravujúcou rozhodcovskú doložku. Súdu sa tiež javil úrok 39 % ako neprimerane vysoký a uzavretý v neprospech odporkyne, čím sa vytvorila nerovnováha v právach a povinnostiach strán vzniknutých na škodu spotrebiteľky. Súd teda z toho vyvodil, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu. Keďže navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 341,10 € a táto zaplatila sumu 394,90 €, zaplatila viac ako jej navrhovateľ poskytol a preto súd návrh zamietol.

Na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 7C/103/2014-44 zo dňa 3.9.2014 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č.k. 16Co/46/2015 zo dňa 29.10.2015 tento rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil ak v prejednávanej veci neaplikoval ustanovenie § 41 OZ a zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania považoval za neplatnú v celom rozsahu. Uložil I.stupňovému súdu posúdiť nárok navrhovateľa v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutom odporkyňi podľa časti 1 zmluvy v spojení s ustanoveniami vzťahujúcimi sa k nej v časti 3 a podrobiť ju kontrole neprijateľných zmluvných dojednaní aplikujúc spotrebiteľské právo. Pokiaľ okresný súd ako ďalší dôvod pre ktorý návrh navrhovateľa zamietol uviedol výšku úroku 39 %, ktorý považoval za neprimerane vysoký, v tomto rozsahu nebolo možné zo strany nadriadeného súdu podrobiť uvedené odôvodnenie kontrole v riadnom inštančnom postupe, nakoľko ide v tomto rozsahu o rozhodnutie nepreskúmateľné v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Dňa 4.4.2016 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 30.3.2016 okrem iného uviedol, že na podanom návrhu trvá s tým, že úverová zmluva bola uzavretá platne vrátane úrokov a poplatkov za poistenie úveru. V danom prípade je nutné aplikovať na posudzovanie primeranosti úroku výšku RPMN, ktorá je stanovená Nariadením vlády SR č.238/2008 Z.z., keďže kľúčovým faktorom pre posúdenie ceny úveru je výška RPMN, zároveň odkázali na internetový portál Ministerstva financií, z ktorého vyplýva, že za prvý štvrťrok 2010 bola výška priemernej úrokovej miery pre spotrebiteľské úvery do 1.500,- € vrátane na dobu jedného až piatich rokov vo výške 76 % ročne. V úverovej zmluve bola stanovená priemerná RPMN podľa súhrnej informácie z internetového portálu Ministerstva financií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch ku dňu 30.6.2011 pre spotrebiteľské úvery do 1.500,- € vrátane na dobu 1-5 rokov vo výške 45,11 % ročne. Stanovená úroková sadzba vo výške 39 % ročne tak nie je v rozpore s dobrými mravmi a požadovaný zmluvný úrok neprekračuje hodnotu priemernej úrokovej miery pre daný typ spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ uviedol, že nie je možné zrovnáť banku a nebankový subjekt, keďže nebankové subjekty poskytujú úvery s väčším rizikom ako banky a takéto úvery nie sú zaistené a preto je takéto riziko drahšie, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 20.4.2016, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa, ani odporkyňa, pričom tak právny zástupca navrhovateľa, ako i odporkyňa mali doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Právna zástupkyňa navrhovateľa ospravedlnila svoju neúčasť na tomto pojednávaní podaním zo dňa 11.4.2016, doručeným tunajšiemu

súdu dňa 14.4.2016 a zároveň vyjadrila súhlas, aby súd pojednával v jej neprítomnosti. Odporkyňa oznámila podaním zo dňa 18.4.2016, doručeným súdu v ten istý deň, že sa ospravedľuje, že nemôže sa dostaviť na toto pojednávanie z dôvodu, že ide na pohreb mimo Zvolena. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporkyne.

Súd vychádzajúc z doterajšieho dokazovania listinnými dôkazmi a výsluchom odporkyne zistil tento skutkový a právny stav.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.8.2011 súd zistil, že bola uzavretá medzi firmou navrhovateľa a odporkyňou (identifikačné číslo zmluvy 262992197566070) ID predajcu: 2629921: OKAY, s.r.o., Krajná 86, 821 04 Bratislava, IČO: 35825979, keď v časti 1. bola uzavretá zmluvnými stranami zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, s tým, že predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške za podmienok tam dohodnutých s tým, že klient sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, ako aj splniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Cena tovaru alebo služby 379,- €, priama platba predajcovi 37,90 €, výška úveru 341,10 €, výška mesačnej splátky 21,72 €, počet mesačných splátok 24, splatnosť mesačnej splátky 15.deň v mesiaci, splatnosť 1.mesačnej splátky 15.9.2011, konečná splatnosť úveru 15.8.2013, výška úrokovej sadzby 39 % ročne - fixná RPMN 46,8 %, priemerná RPMN 45,11 %, celková čiastka k zaplaceniu 496,56 €, zvolený súbor poistenia: Štandardný súbor poistenia, poplatok za poistenie 4,99 %, spôsob čerpania úveru jednorazovo bezhotovostne, tovar bude klientovi dodaný dňa 15.8.2011. V časti 2. zmluvné strany uzatvorili Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. V časti 3. Spoločné ustanovenia sa okrem iného nachádza bod 4.1. podľa ktorého v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas... je Cetelem oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ... . Podľa bodu 4.2. je Cetelem oprávnený v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Podľa bodu 13. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je aktuálny sadzobník poplatkov a reklamačný poriadok, ktoré sú zverejnené na internetovej stránke Cetelemu a dostupné v sídle spoločnosti Cetelem.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č.42698851929001 zo dňa 11.6.2013 súd zistil, že ho adresovala firma navrhovateľa odporkyni, v ktorej okrem iného uviedli, že vzhľadom na to, že nesplácala poskytnutý úver riadne a včas ani po opakovaných výzvach na úhradu, vyhlásili mimoriadnu splatnosť predmetného úveru, ktorý poskytli vo výške 341,10 € s tým, že ku dňu 4.6.2013 sa stal záväzok splatný v celom rozsahu a v dôsledku čoho ju vyzvali na úhradu dlžnej sumy vo výške 206,48 € zloženej z úverovej istiny vo výške 159,24 €, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 29,34 € a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 17,90 €. Z pripojenej poštovej doručenky vyplýva, že dňa 13.6.2013 odporkyňa prevzala doporučený list.

Z potvrdení o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42698851929001 a o prijatí splátok registrovaných na tomto úverovom prípade zo dňa 25.8.2014 súd zistil, že bola odfinancovaná suma v prospech odporkyne vo výške 341,10 € dňa 19.8.2011 a zároveň bola odporkyňou uhradená suma v celkovej výške 394,90 € v období od 10.9.2011 do 23.11.2012.

Z výsluchu odporkyne na pojednávaní súd okrem iného zistil, že predmetnú pohľadávku neuznala, nakoľko sa domnieva, že úrok, ktorý si uplatnil navrhovateľ je neprimerane vysoký a nepožíva právnu ochranu. Uviedla, že si zobrala od žalobcu pôžičku, všetko poctivo splácala kým vládala. Uviedla, že poberá minimálnu mzdu, pracuje ako upratovačka v nemocnici, kde zarobí mesačne 300,- € s tým, že žije sama s dcérou, ktorá je nezamestnaná, len za nájom a elektrinu zaplatí mesačne 250,- €. Bola by ochotná uhradiť istinu, ktorú si požičala, ak by tam vznikol nejaký nedoplatok, ale nie je ochotná uhradiť úroky a poplatky za poistenie. Podľa nej to už celé preplatila.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 30.11.2011 (ďalej len „citovaný právny predpis“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného právneho predpisu spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 9 ods. 1 citovaného právneho predpisu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Prvostupňový súd v rámci nového prejednaní veci po zrušení pôvodného prvostupňového rozsudku v zmysle záverov odvolacieho súdu vec opätovne skutkovo a právne posúdil, keď následne dospel k záveru, že návrh navrhovateľa voči odporkyni je v celom rozsahu nedôvodný, na základe čoho súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva zo dňa 15.8.2011 a to tak zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, avšak predmetom tohto súdneho konania bola len zmluva o spotrebiteľskom úvere, s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti modifikácie. Odporkyňa má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a navrhovateľ má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver, a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva o úvere, t.j. na právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou súd aplikoval príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, tiež ustanovenia zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch, ako lex specialis, a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 341,10 € a odporkyňa uhradila na tento úver celkovo čiastku 394,90 €. V predmetnej zmluve si strany dojednali ročnú úrokovú sadzbu vo výške 39 %, v dôsledku čoho súd vyhodnotil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za absolútne neplatnú v časti dojednania úrokovej sadzby, keď súd zastáva názor, že táto časť právneho úkonu sa prieči dobrým mravom. Súd považuje ročnú úrokovú sadzbu v takejto výške za neprimerane vysokú, pričom súd pri posudzovaní primeranosti tejto úrokovej sadzby a následne jej rozporu s dobrými mravmi vychádzal z porovnania s úrokovou mierou obvyklou v praxi bánk, keď z údajov NBS zistil, že priemerné úrokové miery z úverov v mesiaci august 2011 pokiaľ ide o spotrebiteľské úvery pre domácnosti poskytnuté na obdobie 1.-5.rokov boli vo výške 12,87 % a celkovo v treťom štvrtroku 2011 boli vo výške 12,86 % a v druhom polroku 2011 resp. v roku 2011 boli vo výške 12,89 %, a pokiaľ ide o nové obchody uzatvárané v auguste 2011 ohľadne spotrebiteľských úverov na obdobie 1.-5.rokov bola úroková miera vo výške 11,23 %, v treťom štvrtroku 2011 11,05 %, v druhom polroku 2011 11,01 % a v roku 2011 v priemere 10,68 %, z čoho vyplýva, že priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk v rozhodnom období nepresiahli 13 %, čo znamená, že ročná

úroková sadzba dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania predstavovala trojnásobok tejto priemernej úrokovej miery z úverov obchodných bánk v danom čase. Pokiaľ ide o obranu navrhovateľa, že nie je možné porovnávať banku a nebankový subjekt, keďže nebankové subjekty poskytujú úvery s väčším rizikom, s tým, že cena rizika má byť eliminovaná výškou odplaty za poskytnutý úver, súd uvádza, že do istej miery by súd bol schopný zdôvodniť o niečo vyššiu úrokovú mieru dojednanú s nebankovým subjektom s poukazom na ich ľahšiu dostupnosť, avšak rozhodne nie vo výške zodpovedajúcej trojnásobku priemernej úrokovej miery úverov obchodných bánk, keďže podľa názoru súdu takáto ročná úroková sadzba je v rozpore s pravidlami slušnosti a poctivého konania. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu resp. jeho časti s poukazom na ustanovenie § 39 OZ je súd povinný prihliadať ex offa, aj bez návrhu. Úrok z úveru plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky. Jeho výška preto musí zodpovedať danému účelu. Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti, konkrétne posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 33Cdo/1682/2007 uviedol, že „právny úkon sa priechi dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločensky normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého jednanja a pod.. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

V dôsledku neplatnosti dojednania úroku z úveru bola odporkyňa povinná uhradiť len skutočne poskytnuté plnenie, teda vrátiť len to, čo jej bolo reálne navrhovateľom plnené, resp. navrhovateľ nemal právo požadovať od odporkyne úhradu mesačných splátok, ktoré obsahovali aj úroky. Ako už bolo vyššie uvedené z dokladov predložených samotným navrhovateľom mal súd preukázané, že odporkyni boli poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 341,10 € a odporkyňa uhradila celkovo sumu 394,90 €. Na základe toho súd ustálil, že odporkyňa vykonala úhrady vo vyššej výške než jej boli poskytnuté peňažné prostriedky, a to konkrétne v sume 53,80 €, na základe čoho nemal súd preukázané, že by odporkyňa dlhovala navrhovateľovi z titulu predmetnej zmluvy akúkoľvek čiastku, a to aj v prípade, že by súd vyhodnotil ako oprávnený nárok navrhovateľa na úhradu poistného vo výške 17,02 € (poplatok za poistenie 4,99 % z poskytnutého úveru vo výške 341,10 €) a neuhradených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 17,90 €, avšak súd na okraj uvádza, že s poukazom na zásadu hospodárnosti konania bližšie neskúmal oprávnenosť týchto nárokov navrhovateľa voči odporkyni, i keď minimálne náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú podľa názoru sporné, avšak posudzovanie oprávnenosti týchto nárokov navrhovateľa by presiahlo v zásade rámec tohto súdneho konania vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporkyňa bola pri bránení svojho práva v konaní úspešná, nakoľko súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, avšak odporkyňa si žiadne trovy konania neuplatnila, resp. nežiadala priznať náhradu trov konania a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by jej boli nejaké trovy vznikli, a preto súd rozhodol tak, že jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)